

Tage og Steen lærer børn folkedans:

Vi vil give traditionen videre

Flere gange om ugen pakker Tage Aabech og Steen Ørsted deres musikinstrumenter for at køre ud til fynske skoler. Missionen er at give folkedansens glæder videre til den unge generation.

Dengang jeg drog af sted, Min pige ville med, Ja, min pige ville med...

Lyden af de folkelige toner kommer fra gymnastiksalen på Agedrup Skole ved Odense, hvor Tage Aabech og Steen Ørsted spiller violin og guitar

– samtidig med, at Tage dirigerer 56 elever på 4. årgang rundt på gulvet.

– Nu skal I gå "March med kryds". Det betyder, at I skal krydse hinanden, mens I marcherer fra hjørne til hjørne, forklarer 71-årige

Tage, der er pensioneret skolelærer. Og den erfaring kommer ham tydeligt til gavn nu, hvor de to klasser med børn i 10-års alderen har udskiftet den almindelige idrætsundervisning med folkedans.

Børnene, der alle er klædt i farverigt idrætsstøj, virker lidt tilbageholdende i begyndelsen. Når man er 10 år, kan det være pinligt at skulle holde en person af det modsatte køn i hånden. For slet ikke at tale om at skulle tage dansefatning på ham eller hende. Men efter lidt rødmen og famlen kommer smilene og latteren frem i flokken.

–Ja, sådan der, opmuntrer Tage, mens han bevæger sig rundt mellem børnene, guider dem og samtidig spiller løs på sin violin. Han og Steen har de seneste fem år kørt rundt som frivillige instruktører i folkedans på skoler i Odense, Årslev og Nyborg. Som garvede musikere gennem et langt liv er

▲ Tage Aabech tv. og Steen Ørsted drager rundt som frivillige instruktører i folkedans og tilhørende sange på skoler i Odense og Kerteminde. Og det er et tilbud, som elever og lærer tager glade imod. Her er de på besøg på Agedrup Skole.

deres mission at udbrede kendskabet til en gammel, men stadig levedygtig tradition.

Dansk tradition

– Folkedans er en dansk tradition, vi ikke må miste. Det er en del af vores rødder. Det ligger mig virkelig på sinde at lære børnene de gamle danske sange og danse, fortæller Tage, der selv har danset med sin kone.

Han fremhæver noget andet, der er helt centralt i forhold til folkedans.

– Her er der ingen tabere og ingen vindere. Det er ikke X-factor, hvor du have hovedrollen. I folkedans skal man danne kæde og samarbejde. Børnene lærer, at det sociale har en værdi, og at det ryster folk sammen at danse, siger

"Børnene lærer, at det sociale har en værdi, og at det ryster folk sammen at danse"

TAGE

Tage og sætter gang i den næste sang med tilhørende dansetrin: "Tingeligelater, tinsoldater, blymatros, bum-bum-bum, se til højre, se til venstre, hele regimentet drejer om."

Børnene er blevet varme og kinderne røde. De fleste smiler fra øre til øre, mens de forsøger at koordinere venstre og højre hånd - og ditto ben.

Når Tage og Steen møder skolebørnene første gang, er de ofte fyldt med fordomme om folkedans. "Det er kedeligt", siger de. Men stort set hver gang ender de med en helt anden holdning. Steen

husker især en 9. klasse, der var skeptiske, men endte med at have en fest på gulvet.

– De var så tændte og udnyttede lige præcis de muligheder, folkedans handler om. Den slags oplevelser giver os mening og glæde siger Steen, der er 73 år og ligeledes pensioneret skolelærer.

Gyng i hofterne

Nu forsøger Tage at få børnenes fulde opmærksomhed igen. Han vil introducere dem til chassétrin.

– Ét chassé og to chassé, siger Tage, mens han demonstrerer trinene med børnenes lærer, Karina Grønfeldt, som dansepartner. Han viser, at børnene skal "gyng" lidt i hofterne, når de træder ud til siden. På den måde får de mere rytme ind i dansen. Og så går det derudaf igen. Karina står og betragter sine elever og de to musikere med et smil.

◀ **Timen er slut, og Tage Aabech og Steen Ørsted har lagt violin og guitar på plads i deres kasser. De giver folkedansen videre til fynske skolebørn to gange om ugen i snit. I Odense har de besøgt 22 af kommunens 33 skoler.**

◀ **Det er tre regler, I skal følge, instruerer Tage Aabech – 1: Prøv at gå i takt. 2: La' vær' at snakke og 3: Stop når musikken stopper.**

▶ **Adelina Ditlevsen på 10 år synes, det er sjovt at udvide sit danse-repertoire med folkedans og har allerede planer om at give traditionen videre til sine kommende børn, fortæller hun Tage Aabech.**

Folkedansen er et tilbud, hun ikke har tøvet med at tage imod.

– Det er en god måde at få et element ind, som jeg ikke selv kan undervise i. Og så er det jo super autentisk med levende musik, siger hun og fremhæver samtidig det positive i, at børnene får skubbet lidt til deres grænser, fordi de kommer tæt på hinanden og skal holde i hinandens hænder.

På gulvet drøner 10-årige Adelina Ditlevsen af sted sammen med sin dansesmakker. Hun går på danseskole i fritiden, men synes det er super sjovt at prøve en helt anden slags dans.

– Det er skægt at lære sange og danse fra gamle dage. Hvis jeg får børn engang, kan jeg lære dem de sange, siger hun med strålende øjne og smut-

▶ **I begyndelsen er børnene generte, men snart kaster de sig grinende og smilende ud i folkedansen.**

ter tilbage i rækken.

Det er Tage og Steen overordentlig glade for at høre. På den måde kan deres mission ikke blive mere fuldendt. Timen er slut, og børnene skal videre til næste lektion. Imens pakker musikanterne deres instrumenter sammen. Opfyldt af glæde og energi.

– Min kone plejer at sige, at jeg kommer så glad hjem, når jeg har været ude på skolerne, siger Tage, mens Steen nikker enigt. ♦

Af Marlene Grøftehaug
mail@marleneg.dk
Foto: Heidi Lundsgaard